

Без шале, управо је тим речима репортер сарајевске бедне пропагандне машинерије известио из Братунца: „Очекује се да за неколико минута почне тај културно- уметнички програм...“, мислећи на помен и парастос страдалом Србљу, и тешко да је реч о лапсусу, или каквом сметенлуку, пре ће бити да је само на глас рекао оно што о Србима заиста мисле: култура је истребити Србље, а уметност је то учинити тако да је и мртав Србин сувише жив за душевни мир страдалног бошњаштва...

Ближе се дани некрофилског „Дизниленда“ у Сребреници, ваља бити приправан за наплаћени плач и купљену бол, јауке за камере, сузе за понети и кости за донети, јер нема сумње да ће и ове године бити сахрањено још нешто жртва „геноцида“ пострадалих мученичком смрћу- оном природном.

Нема везе, „геноциду“ се у зубе не гледа, јер и ти који су умрли природном смрћу, негде даааалеко од Сребренице, „страдали“ су од српске руке, друге смрти нема, није исплатива, слабо се заради на њој, ко кинеска роба малтене...

Да, пун сам једа, можда као новинар немам права на то, но Србин сам па имам сва права да болујем ране рода свог које су за Сарајево, за звери које су сатрле српска села у Подрињу, културно- уметнички програм!

Михаило Меденица: За Сарајево је страдање Срба из Подрина културно- уметнички програм